

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v pětičlenném senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **Y. V.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Malečkem, advokátem se sídlem v Litoměřicích, Nerudova 22, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 31. 1. 2006, č. j. 58 Az 1/2006 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 31. 1. 2006, č. j. 58 Az 1/2006 - 10 Krajský soud v Ústí nad Labem -pobočka Liberec (dále jen „krajský soud“) odmítl návrh žalobce na přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR ze dne 11. 1. 2006, č. j. OAM-2294/VL-20-11-2005, kterým žalovaný zamítl žádost o azyl žalobce jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Usnesení obsahovalo správné poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení s tím, že o ní rozhoduje Nejvyšší správní soud. Usnesení doručil krajský soud žalobci 14. 2. 2006. Právnímu zástupci JUDr. J. P., který žalobce v řízení o žalobě zastupoval, doručil krajský soud usnesení dne 16. 2. 2006.

Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 3. 3. 2006. Dne 22. 5. 2006 byla kasační stížnost postoupena Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě krajský soud doručil napadené usnesení JUDr. P., právnímu zástupci stěžovatele v řízení před krajským soudem, ve smyslu ustanovení § 46 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. ve čtvrtek 16. 2. 2006, a to uplynutím 10denní úložní doby. Lhůta k podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. počala běžet dne 17. 2. 2006 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty, tedy ve čtvrtek 2. 3. 2006 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byla v daném případě čtvrtek 2. 3. 2006. Kasační stížnost byla podána na poštu dne 3. 3. 2006 a je opožděná.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou by mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu